

የዳንኤል መጽሐፍ - ቁጥር ዘጠና ዘጠኝ

የመጨረሻዎቹ ዘመናትና የእግዚአብሔር ፍርድ፡ ትንቢታዊ ግንዛቤዎችን መግለጥ

Jeff Pippenger

2024-02-29

«የመጨረሻዎቹ ዘመናት» በመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ የፍርድ መከፈቱ መታወጁን ይወክላሉ፤ በሦስተኛውም መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ የፍርድ መዘጋቱ ይታወቃል። «የመጨረሻዎቹ ዘመናት» የእግዚአብሔር ሕዝብ የእግዚአብሔርን ፍርድ ለማወጅ ተነሥተው ነበሩ፤ አሁንም ተነሥተዋል፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ፍርድ መልአክተኛ ለመሆን ፍርዱን መረዳት ግድ ነው። የላኦዲቅያ አድቪንቲዝም ዋና መለያ ባሕርይ፣ የተማሩትም ክፍል ሆነ ያልተማሩት ክፍል፣ የእግዚአብሔርን ፍርድ እንደማያውቁ ነው። ነቢያት ሁሉ ከኖሩበት ዘመን ይልቅ በተለይ የሚናገሩት ስለ የመጨረሻዎቹ ዘመናት ነው።

“ከጥንቱ ነቢያት እያንዳንዳቸው ከራሳቸው ዘመን ይልቅ ለእኛ ዘመን ይበልጥ ተናገሩ፤ ስለዚህም ትንቢታቸው ለእኛ የሚሠራ ነው። ‘ይህ ሁሉ ለእነርሱ ምሳሌ ሆኖ ደረሰባቸው፤ በዓለምም ፍጻሜ የደረሰብን እኛን ለማስጠንቀቅ ተጻፈ።’ 1 ቆሮንቶስ 10፡11።” Selected Messages, book 3, 338.

ነቢያት ሁሉ እርስ በርሳቸው ተስማምተዋል፤ ስለዚህ ትንቢቶቻቸው ሁሉ አንድና ያው ምሳሌያዊ ሥዕል ያቀርባሉ፤ እናም ያ ሥዕል የፍርድ ቀኖች የሆኑትን የመጨረሻ ዘመናት ያመለክታል።

የነቢያትም መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉ። እግዚአብሔር የሰላም እንጂ የታወክ አምላክ አይደለምና፤ በቅዱሳን ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዲሁ ነው። 1 ቆሮንቶስ 14፡32, 33.

በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት የሚጀምረው ራእይ ውስጥ የተጠቀሰችው ኢየሩሳሌም፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ላኦዲቅያዊቱ የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን የሆነችው የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ናት። የሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንትና ዘጠኝ፣ በእግዚአብሔር ቤት ፍርድ መደምደሚያ ላይ ያሉ ሁለት የአምልኮ ሰዎች ዓይነቶችን ያመለክታሉ። አንደኛው ወገን ለፀሐይ እየሰገዱ ባሉት ሆኖ አምስቱ ሽማግሌዎች ይወከላል፤ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያንና በምድር ውስጥ ስለሚፈጸሙት አስጻፊ ነገሮች የሚያቃስቱና የሚያለቅሱ ሰዎች የእግዚአብሔርን ማኅተም ይቀበላሉ። በምዕራፍ አሥራ አንድ የሕዝቅኤል ራእይ፣ ለፀሐይ የሚሰግዱት ሆኖ አምስቱ ሰዎች ቅጣት ምሳሌን በመቀጠል ያቀርባል።

እንዲሁም መንፈሱ አነሣኝ፤ ወደ ምሥራቅ የሚመለከተው ወደ ምሥራቅ በር የእግዚአብሔር ቤት አመጣኝ፤ እነሆም፡ በበሩ መግቢያ ላይ ሃያ አምስት ሰዎች ነበሩ፤ ከእነርሱም መካከል የዓዘር ልጅ ያዛንያህን እና የበናያስ ልጅ ፈላጥያስን፤ የሕዝቡን አለቆች አየሁ። እርሱም አለኝ፡- የሰው ልጅ ሆይ፡ እነዚህ በዚች ከተማ ክፉ ነገር የሚያስቡና የክፋት ምክር የሚሰጡ ሰዎች ናቸው፤ እነርሱም፡- ጊዜው አልቀረም፤ ቤቶችን እንሥራ፤ ይህች ከተማ ማንቆርቆሪያ ናት፡ እኛም ሥጋ ነን ይላሉ። ስለዚህ በእነርሱ ላይ ትንቢት ተናገር፤ ትንቢት ተናገር፤ የሰው ልጅ ሆይ። የእግዚአብሔርም መንፈስ በላይ ወረደ፤ እንዲህም አለኝ፡- ተናገር፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የእስራኤል ቤት ሆይ፡ እናንተ እንዲህ አላችሁ፤ በአእምሮአችሁም የሚመጡትን ነገሮች ሁሉ፡ እያንዳንዳቸውን እኔ አውቃለሁ። በዚች ከተማ የተገደሉትን አብዝታችኋል፤ ጎዳናዎቿንም በተገደሉት ሞልታችኋል። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በመካከልዎ ያኖራችኋቸው የተገደሉት እነርሱ ሥጋ ናቸው፤ ይህችም ከተማ ማንቆርቆሪያ ናት፤ ነገር ግን እኔ ከመካከልዎ አወጣችኋለሁ። ሰይፍን ፈርታችኋል፤ እኔም ሰይፍን በእናንተ ላይ አመጣለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ከመካከልዎም አወጣችኋለሁ፤ በእንግዶችም እጅ አሳልፌ እስጣችኋለሁ፤ በእናንተም መካከል ፍርድን አደርጋለሁ። ሕዝቅኤል 11፡1-9።

ኢየሱስም “ማንቆርቆሪያው” ተብላ ተለይታለች፤ በኢየሱስምም ያሉት ሕዝብ በዚያ ማንቆርቆሪያ ውስጥ የሚበስለው “ሥጋ” ነው፤ ይህም ድስት ነው። በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ዘመን ውስጥ በእጃቸው አጥፊ መሣሪያ ያላቸው መላእክት የሚፈጽሙት በኃጢአተኞች ላይ የሚወርደው ፍርድ (ምክንያቱም እህት ዋይት የሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ማተም ከራእይ ምዕራፍ ሰባት ማተም ጋር አንድ ነው ትላለች)፤ ኃጢአተኞች ከኢየሱስም እንደሚወገዱ ያለውን እውነት ያካትታል። በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ፣ መንፈሳዊቱ ኢየሱስም ትነጻለች፤ ከፍ ትላለችም፤ ከተራሮችም ሁሉ በላይ እንደ ምልክት ትቆማለች።

በመጨረሻዎቹም ዘመናት ይህ ይሆናል፤ የእግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ራስ ላይ ይመሠረታል፤ ከከረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ ይላል፤ አሕዛብም ሁሉ ወደ እርሱ ይፈስሳሉ። ብዙ ሕዝቦችም ይሄዳሉ እንዲሁም ይላሉ፤ ኑ፣ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፣ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንውጣ፤ እርሱም መንገዶቹን ያስተምረናል፤ በጎዳናዎቹም እንሄዳለን፤ ሕግ ከጽዮን ይወጣልና፤ የእግዚአብሔርም ቃል ከኢየሱስም። ኢሳይያስ 2፣2፣ 3።

በእሁድ ሕግ ጊዜ ለኢየሱስም የሚፈጸመው ማንጻት፣ ላኦዴቅያዊ አድቪንቲስቶች መወገድ ሲሆን፣ በዚያም ፈላጊዎቹም አድቪንቲስቶች ብቻ ይቀራሉ። ከዚያ የሕጋዊው የድርጅት መዋቅር ያበቃል፤ ምክንያቱም በ1863 የተደረገውን ሕጋዊ ሥርዓት የሚቆጣጠረው አካል የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መንግሥት ነው፤ እናም የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መንግሥት የእሁድ አክብሮትን በምድሪቱ ላይ በኃይል ሲያስፈጽም፣ የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን የድርጅት መዋቅር በሕግ ይፈርሳል፤ ወይም ምናልባት ስሙ ወደ እሁድ አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ከሚመስል ሥርዓት አንዱ በሕግ ይለወጣል።

ክፋዎቹ በኢየሱስም ውስጥ ከድስቱ በአጥፊ መላእክት ሲወገዱ፣ የሎዶቅያ አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ያበቃል፤ የፊላዴልፊያም ንቅናቄ እንደ ሰንደቅ ተነሥታ የምትከበር መንፈሳዊ ኢየሱስም ትሆናለች። ሚክያስ ኢሳይያስ ብርሃንን ጨለማ ጨለማንም ብርሃን ብለው የሚጠሩ ዘበኛ ሰዎች ብሎ የሚጠራቸውን ሽማግሌዎች ይናገራል፤ እነዚህም ሽማግሌዎች “ፍርድን” ሊያውቁ እንደ ነበር በጥያቄ ያመለክታል። የመጎብኘታቸውን ጊዜ ሊያውቁ ይገባቸው ነበር።

እኔም አልሁ፤ እባካችሁ ስሙ፣ እናንተ የያዕቆብ ራሶች፣ እናንተም የእስራኤል ቤት አለቆች፤ ፍርድን ማወቅ የሚገባችሁ አይደለምን? መልካሙን የምትጠሉ፣ ክፍውንም የምትወዱ፤ ቆዳቸውን ከላያቸው የምትገፉ፣ ሥጋቸውንም ከአጥንታቸው የምታወልቁ፤ ደግሞም የሕዝቤን ሥጋ የምትበሉ፣ ቆዳቸውንም ከላያቸው የምትገፉ፤ አጥንታቸውንም የምትሰብሩ፣ ለድስት እንደሚዘጋጅ ነገር፣ በድስትም ውስጥ እንዳለ ሥጋ የምትቁራርጡ። ሚክያስ 3፣1-3።

እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ያሉ ሕዝቡ “ፍርድን እንዲያውቁ” አስቦ ነበር፤ አሁንም ያንኑ ይፈልጋል፤ ፍርድም አንድ ብቻ የሆነ ጽንሰ-ሐሳብ አይደለም። እርሱ በበርካታ ክፍሎችና በተወሰኑ የመንገድ ምልክቶች የተገለጸ ቀስ በቀስ የሚገለጥ ታሪክ ነው። ከ1798 የጀመረ እና እስከ ሺህ ዓመቱ ፍጻሜ ድረስ የሚቀጥል ትንቢታዊ ዘመን ነው። ምርመራዊም ነው፣ ፍርድ የሚያስፈጽምም ነው። በምድር ጥላኔት ላይ ከቶ በኖረ ሰው ሁሉ ላይ ይፈጸማል፤ ከሰማይም ተጥለው በወጡት መላእክት ላይ ደግሞ እንዲሁ። የፍርድ ዘመናት መረዳት ለእግዚአብሔር ታማኞች በመጨረሻው ዘመን አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ለሚክያስ ጥያቄ የሚሰጠው መልስ፣ “አዎን፣ እስራኤል ፍርድን ሊያስተውል ይገባዋል” የሚል ነው።

ኤርምያስ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የኢየሱስም ሽማግሌዎች የ“ዘላለማዊ እልህና መመለስ” ፍጻሜ እንደሚወክሉ ይገልጻል፤ ይህም በማመፅ እየተባባሰ የሄደ አራት ትውልድ እንደሚወክለው፣ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት በተመለከቱት እየተባባሱ በሚሄዱ አራት እርኩሶቶች ምልክት ተደርጎ የተገለጠው ነው። ኤርምያስ እነዚህ ሽማግሌዎች በመንፈሳዊ መናፍስት አምልኮ ውስጥ እንደተጠለፉ ይገልጻል፤ ምክንያቱም “ፀሐይንና ጨረቃን እንዲሁም የሰማይን ሠራዊት ሁሉ” “ይሰግዳሉ።” እንዲሁም “የእግዚአብሔርን ቃል

እምቢ ብለዋልና” “ይወድቃሉ እንጂ አይነሡም” ብሎ ይገልጻቸዋል። በእነዚህ ባሕርያት ኤርምያስ “ሕዝቡ የእግዚአብሔርን ፍርድ አያውቅም” ብሎ ይገልጻል።

በዚያን ጊዜ፣ ይላል እግዚአብሔር፣ የይሁዳን ነገሥታት አጥንት፣ የአለቆቻቸውንም አጥንት፣ የካህናቱንም አጥንት፣ የነቢያቱንም አጥንት፣ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎችንም አጥንት ከመቃብራቸው ያወጣሉ፤ እነርሱም በፊታቸው ፍቅር ያደረጉላቸውን፣ ያገለገሉአቸውን፣ ተከትለው የሄዱአቸውን፣ የፈለጉአቸውን፣ የሰገዱላቸውን ፀሐይንና ጨረቃን ከሰማይም ሠራዊት ሁሉ ፊት ይዘረጉአቸዋል፤ አይሰበሰቡም፣ አይቀበሩምም፤ በምድር ፊት እንደ ፍግ ይሆናሉ። ከዚችም ክፉ ወገን የቀሩት ሁሉ፣ ያስወጣኋቸው በሁሉም ስፍራ የቀሩት፣ ሕይወትን ሳይሆን ሞትን ይመርጣሉ፣ ይላል የሠራዊት ጌታ። ደግሞም እንዲህ ትላቸዋለህ፤ እንዲህ ይላል እግዚአብሔር፤ ሰዎች ወድቀው አይነሡምን? ሰውስ ዘወር ብሎ አይመለስምን? እንግዲህ ይህ የኢየሩሳሌም ሕዝብ ለምን በዘላቂ መመለስ ተመልሶአል? ማታለልን አጥብቀው ይይዛሉ፣ ለመመለስም እምቢ ይላሉ። እኔ አዳምጭ ሰማሁ፣ እነርሱ ግን ቅን ነገር አልተናገሩም፤ ከክፋቱ ንስሐ የገባ፣ “ምን አደረግሁ?” የሚል ማንም የለም፤ ሁሉም ፈረስ ወደ ሰልፍ እንደሚወርድ ወደ ራሱ መንገድ ተመለሰ። አዎን፣ በሰማይ ያለች ሽመላ የተወሰነላትን ወቅት ታውቃለች፤ ዋናውን ደርክና ዋጥ የመምጣታቸውን ጊዜ ይጠብቃሉ፤ ሕዝቤ ግን የእግዚአብሔርን ፍርድ አያውቅም። እናንተ እንዴት፣ “እኛ ጠቢባን ነን፣ የእግዚአብሔርም ሕግ ከእኛ ጋር ነው” ትላላችሁ? እነሆ፣ በእርግጥ የጻፎች ብዕር በከንቱ ሥራ ሠርቶአል። ጠቢባኑ አፍረዋል፣ ደንግጠዋልም፣ ተይዘዋልም፤ እነሆ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ጥለዋል፤ እንግዲህ በእነርሱ ዘንድ ምን ጥበብ አለ? ኤርምያስ 8፡1-9።

በአምስተኛው ምዕራፍ፣ ኤርምያስ የእግዚአብሔርን ፍርድ የማያውቁትን “ሰነፎች” ብሎ ይገልጻቸዋል።

በኢየሩሳሌም ጎዳናዎች ላይ ወዲህና ወዲያ ሩጡ፤ አሁንም ተመልከቱ፣ ዕውቁም፣ በአደባባዮቻችን ፈልጉ፤ ፍርድን የሚፈጽም፣ እውነትንም የሚፈልግ አንድ ሰው እንኳ ማግኘት ብትችሉ፣ እኔ ከተማይቱን ይቅር እላታለሁ። እነርሱም፦ “ሕያው እግዚአብሔር!” ቢሉ እንኳ፣ በእርግጥ በሐሰት ይምላሉ። አቤቱ እግዚአብሔር፣ ዓይኖችህ በእውነት ላይ አይደሉምን? አንተ ቀጥተሃቸው፣ እነርሱ ግን አልተጨነቁም፤ አጠፋሃቸው፣ እነርሱ ግን ተግሣድን መቀበል እምቢ አሉ፤ ፊታቸውን ከዓለት ይልቅ አደነደኑ፤ ለመመለስም ፈቃደኛ አልሆኑም። ስለዚህ እኔ፦ “በእርግጥ እነዚህ ድሆች ናቸው፤ ሰነፎችም ናቸው፤ የእግዚአብሔርን መንገድ ወይም የአምላካቸውን ፍርድ አያውቁምና” አልሁ። ኤርምያስ 5፡1-4።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት ላኦዲቅያዊ አድቪንቲዥም ውስጥ፣ በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ እንደ ሰነፍ ድንግሎች የተወከሉት፣ እህት ወይትም ይህ እንደሚወክል “የአድቪንቲስት ሕዝብ ልምምድ” ትገልጻለች፣ “የጌታን መንገድ ወይም የአምላካቸውን ፍርድ አያውቁም።” በሚቀጥለው ምዕራፍ ኤርምያስ “መንገዱ” የጌታ ማለት “የቀድሞ መንገዶች” እንደሆነ ይለያል፤ ነገር ግን ሰነፎቹ ላኦዲቅያዊ አድቪንቲስቶች በእርሱ ውስጥ ለመመለስ ወይም የመለከቱን ድምፅ ለመስማት እምቢ ይላሉ። “መለከት” የፍርድ ምልክት ነው፤ ይህንንም በእርግጥ ሰነፎቹ ላኦዲቅያዊ አድቪንቲስቶች አያውቁትም።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ቀድሞት መንገዶች ጠይቁ፤ መልካሙ መንገድ ወዴት እንደ ሆነ ጠይቃችሁ በእርሱ ሂደት፣ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። እነርሱ ግን፦ በእርሱ አንሄድም አሉ። ደግሞም፦ የመለከትን ድምፅ ስሙ እያልሁ ጠባቂዎችን በላያችሁ አቆምሁ። እነርሱ ግን፦ አንሰማም አሉ። ስለዚህ እናንተ አሕዛብ ሆይ፣ ስሙ፤ አንቺም ማግበር ሆይ፣ በመካከላቸው ያለውን እውቅ። ምድር ሆይ፣ ስሜ፤ እነሆ፣ የሐሰባቸውን ፍሬ ማለትም ክፉ ነገር በዚህ ሕዝብ ላይ አመጣለሁ፤ ምክንያቱም ቃሌን አልሰሙምና፣ ሕጌንም ንቀውታል። ኤርምያስ 6፡16-19።

በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ፣ “የቀንደ መለከቱን ድምፅ” ለመስማት እምቢ ያለችና “የኋለኞቹን ዝናብ” “ዕረፍት” የሚገኝባቸውን “የቀድሞ መንገዶች” ለመራመድ ያልፈቀደችው “ጉባኤ” “ሕጉን በምትጥልበት” ጊዜ፣ በእርስዋ ላይ የሚመጣው “ክፉ” ይፈጸማል።

የኤልያስ ሦስት ደረጃ ተፈጻሚነት በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ የሚጀምረው የአስፈጻሚ ፍርድ ዘመን ውስጥ የመልእክተኛና የንቅናቄ ሥራን ይለይታል። ከኤልያስ ሦስት ደረጃ ተፈጻሚነት ጋር በቅርብ የተያያዘው፣ ለቃል ኪዳኑ መልእክተኛ መንገድን የሚያዘጋጅ የመልእክተኛው ሦስት ደረጃ ተፈጻሚነት ነው። መንገድን የሚያዘጋጅ የመልእክተኛው ሦስት ደረጃ ተፈጻሚነት በምርመራዊ ፍርድ ዘመን ውስጥ በመልእክተኛና በንቅናቄ የሚፈጸም ሥራን ይለይታል። መንገድን የሚያዘጋጅ መልእክተኛውና ኤልያስ በቅርብ የተያያዙ ሦስት ደረጃ ተፈጻሚነቶች ናቸው፤ እንዲሁም የሮም ሦስት ደረጃ ተፈጻሚነት ከባቢሎን ውድቀት ሦስት ደረጃ ተፈጻሚነት ጋር የሚመሳሰል ቢሆንም፣ ከእግዚአብሔር ፍርድ ጋር የተያያዙ አስፈላጊ ልዩነቶችን ይይዛሉ።

የኤልያስ ሦስተኛ ተግባራዊ አተገባበሮች እና ለቃል ኪዳኑ መልእክተኛ መንገድን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ ሦስተኛ ተግባራዊ አተገባበሮች፣ እግዚአብሔር በመረጠው መልእክተኛውና ከመልእክተኛው መልእክት ጋር በሚተባበረው እንቅስቃሴ አማካይነት ከሚፈጸሙ ሁለት የተለዩ የፍርድ ሥራዎች ጋር የተያያዙ ናቸው። እነዚህ ሁለቱ ሥራዎች ከሁለት የተለዩ የፍርድ ዘመኖች ጋር የተያያዙ ቢሆኑም፣ በምልክቶቹ መካከል ግን መደራረብ አለ።

የሦስተኛውና የመጨረሻው ኤልያስ ሥራ ከዘመናዊቷ ባቢሎን ሰስት እጥፍ ጎብረት ላይ ከሚፈጸመው የፍርድ ተፈጻሚ ፍርድ ጋር የተያያዘ ነው፤ መንገዱንም የሚያዘጋጅ መልእክተኛ ሥራ ከምርመራዊ ፍርድና ከእግዚአብሔር ሕዝብ መንጻት ጋር የተያያዘ ነው። ሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት በምዕራፍ ሁለት የመጨረሻው ቁጥር ይቀርባል።

በቃላቶቻችሁ እግዚአብሔርን አድክማችኋል። እናንተ ግን፣ “በምን አድክመነዋል?” ትላላችሁ። “ክፉ የሚያደርግ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነው። እርሱም በእነርሱ ደስ ይለዋል” በምትሉ ጊዜ፤ ወይም፣ “የፍርድ አምላክ የት አለ?” በምትሉ ጊዜ። እነሆ፣ መልእክተኛዬን እልካለሁ። እርሱም በፊቴ መንገዱን ያዘጋጃል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ ይመጣል፤ እነሆ፣ የምትደሰቱበት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ይመጣል። ይላል የሠራዊት እግዚአብሔር። ነገር ግን የመምጣቱን ቀን ማን ይችላል መታገሥ? ሲገለጥስ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አጥራቂ እሳት ነውና፣ እንደ አጣቢዎችም ሳሙና። እንደ ብር አጥራቂና አንጻሪ ሆኖ ይቀመጣል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻል፣ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል። እነርሱም በጽድቅ መጣ ለእግዚአብሔር ያቀርቡ ዘንድ። በዚያን ጊዜ የይሁዳና የኢየሩሳሌም መጣ እንደ ጥንት ዘመን እና እንደ ቀድሞ ዓመታት ለእግዚአብሔር የተወደደ ይሆናል። ሚልክያስ 2፡17—3፡4።

በመጨረሻዎቹ ቀናት፣ እንደ ሚልክያስ ምስክርነት፣ እግዚአብሔር ከ1888 ዓመፅ ጋር ተጣብቀው በሚኖሩ ሎዶቅያዊ አድቪንቲዥም ደክሞአል። የ1888 ዓመፅ በቆሬ፣ ዳታንና አቢራም ዓመፅ ተመስሎ ተገልጦአል፤ የቆሬ ዓመፅ የትምህርታዊ ክርክርም ክፉ የሚያደርጉ ሰዎች በጌታ ፊት አሁንም ጻድቃን ናቸውን? የሚለው ነበር።

ከራሕም የይጽሐር ልጅ፣ የቀዳት ልጅ፣ የሌዊ ልጅ፣ ከሮቤልም ልጆች ዳታንና አቢራም የኤልያስ ልጆች፣ አንም የፌሌት ልጅ ሰዎችን ወሰዱ፤ በሙሴም ፊት ተነሡ። ከእስራኤልም ልጆች ሁለት መቶ አምሳ የጉባኤ አለቆች፣ በማጎበሩ ውስጥ የታወቁ፣ ዝነኛ ሰዎች ነበሩ፤ በሙሴና በአሮንም ላይ ተሰብስበው እንዲህ አሏቸው፡- ማጎበሩ ሁሉ ቅዱሳን ናቸውና፣ እያንዳንዳቸውም ቅዱስ ነው፣ እግዚአብሔርም በመካከላቸው አለ፤ እንግዲህ ስለ ምን በእግዚአብሔር ማጎበር ላይ ራሳችሁን ከፍ ከፍ ታደርጋላችሁ? ዘኁልቀ 16፡1—3።

በመጨረሻዎቹ ቀናት፣ እግዚአብሔር በ1957 ዓመፅ የሚጣበቁትን የሎዶቅያ አድቪንቲዥም በመካከላቸው ደክሞአል፤ ይህም ዓመፅ በቀላሉ በ1888 ዓመፅ የተገለጠ ነው፣ ወደ አንድ መደበኛ መግለጫ የተደረገ።

Questions on Doctrine የተባለው መጽሐፍ የ1888ን ዓመፅ አጽንዖት አቆመ፤ ይህም በኮራህ፣ ዳታንና አቢራም ዓመፅ የተደገመ ነበር፤ 1888 ጉባኤ ላይ እንድትቆይ ሲስተር ዋይትን ያስተማራት መልእክ በሰጠው ምስክርነት መሠረት፣ ይህም የኮራህ ዓመፅ ታሪክ መደገሙን እንድትመዘግብ ነበር። ሁለት መቶ አምሳያ ታወቁ ሰዎች ከኮራህ፣ ዳታንና አቢራም ጋር በዓመፅ ላይ በእግዚአብሔር ተወካይ በሙሴ ላይ ተሰበሰቡ።

በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ለፀሐይ የሚሰግዱት ሃያ አምስቱ ሰዎች፣ በቆሬ፣ በዳታንና በአቢራም ዓመፅ ውስጥ ዕጣን ካቀረቡት ሁለት መቶ አምሳያ ሰዎች ዐሥራት፣ ወይም ከአሥሩ አንዱን ይወክላሉ፤ እነዚያም በ1888 ዓ.ም. የተነሣውን ዓመፅ መሪዎች በትንቢታዊ ምልክት አመልክተው ነበር፤ እነርሱም የአስተምህሮ ዓመፃቸው በ1957 ዓ.ም. Questions on Doctrine የተባለው መጽሐፍ በመታተሙ መደበኛ ቅርጽ ተሰጠው።

የቆሬ፣ የዳታንና የአቢራም ዓመፅ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ ያወጣውን “ፍርድ” አልተቀበለም፤ ይህም በምድረ በዳ አርባ ዓመት እንዲቅበዘበዙ የፈረደባቸው ነበር። ላኦዲቅያዊ አድቪንቲዝም በ1856 የቀረበለትን የላኦዲቅያ መልእክት ከጣለ በኋላ፣ በ1863 በላኦዲቅያ ምድረ በዳ መቅበዝበዝ ጀመረ፤ ይህም በእምነት እጥረታቸው ምክንያት በምድረ በዳ ለብዙ ተጨማሪ ዓመታት መቅበዝበዝን ያመጣ ፍርድ ነበር። በ1888 ዓመፅ ጊዜም፣ በሽማግሌዎች ጆንስና ዋጎነር የተመጣውን የላኦዲቅያ መልእክት አሁንም ለመቀበል ፈቃደኞች አልነበሩም።

በ1888 ዓ.ም. ዐመፁ ያደረጉት ሰዎች፣ የኤልደርስ ጆንስና ዋጎነርን መንፈሳዊ ሥልጣን ብቻ ሳይሆን፣ የነቢይቱ ኤለን ዋይትን ሥልጣን እና የመንፈስ ቅዱስንም ሥልጣን አልተቀበሉም፤ ምክንያቱም መላው ጉባኤ እኩል ቅዱስ እንደሆነ የሚልን አሳብ በተግባር አሳዩ።

እ.ኤ.አ. 1863 ዓ.ም. እነርሱ ከቤቴል የሐሰት ነቢይ ጋር ለመብላት ተመልሰው ነበር፤ ይህንንም በማድረጋቸው በመጨረሻ በቆሬ ዓመፅ የተወከለውን የድነት ትርጓሜ ተቀበሉ፣ ከዚያም ያንን የሐሰት ትምህርት Questions on Doctrine በተባለው መጽሐፍ ውስጥ በይፋ አስመዘገቡ። ያ ትምህርት “በእምነት መጽደቅ” የሚለው የሐሰት ትርጓሜ ነው።

የ1863 ዓመት ዓመፅ፣ በዕንባቆም ሁለት ሰሌዳዎች ላይ የተንጸባረቁትን የሚለር እንቁዎች መቃወም የተጀመረበት መነሻ ነበር። በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት፣ በቁጥር አንድ ያለው “ክርክር” በመጨረሻ ስለ ዘገየቸው መልእክት ባላቸው አለመስማማት የሚገለጡ ሁለት የአምልኮ ሰጪዎች ክፍሎችን ያፈራል።

እነሆ፣ ነፍሱ የተታበየቸው በእርሱ ውስጥ ቅን አይደላቸውም፤ ጻድቅ ግን በእምነቱ ይኖራል። ዕንባቆም 2፡4።

በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ባለው “ክርክር” ውስጥ ያለው የ“ጻድቃን” “እምነት” በጽላቶች ላይ ግልጽ ተደርጎ በተጻፈው “ራእይ” ላይ የተመሠረተ ነበር። በ1863 ዓመት ዐመፅ ውስጥ፣ ከእንግዲህ የ“ጻድቃን” እምነት የሌላቸው ሰዎች በጽላቶቹ ላይ የተጻፈውን ለማስወገድ የመጀመሪያውን እርምጃ አከናወኑ። የ1863 ዓመቱ ዐመፅ፣ በመጨረሻ በ1957 ዓመት ሐሰተኛ የሆነ የ“በእምነት መጽደቅ” ትምህርት ትርጓሜን የሚያጸና ዐመፅ የመጀመሪያውን ዘር ይወክል ነበር።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“ጌታ በታላቅ ምሕረቱ እጅግ ውድ የሆነ መልእክት በሽማግሌዎች ዋጎነርና ጆንስ አማካይነት ለሕዝቡ ላከ። ይህ መልእክት ከፍ ከፍ የተደረገውን አዳኝ፣ ለመላው ዓለም ኃጢአት የተሠዋውን መሥዋዕት፣ በይበልጥ ግልጽነት ለዓለም ፊት ለማቅረብ ነበር። እርሱ በዋሱ አማካይነት የሚገኝ በእምነት መጽደቅን አቀረበ፤ ሕዝቡም በእግዚአብሔር ትእዛዝት ሁሉ መታዘዝ ውስጥ የሚገለጥን የክርስቶስን ጽድቅ

እንዲቀበሉ ጠራ። ብዙዎች ኢየሱስን ከዓይናቸው አጥፍተው ነበር። ዓይኖቻቸው ወደ መለኮታዊ ማንነቱ፣ ወደ ብቃቱ፣ እና ለሰብዓዊ ቤተሰብ ያለው የማይለወጥ ፍቅር እንዲመሩ ያስፈልጋቸው ነበር። ለሰዎች ባለጠጋ ስጦታዎችን እንዲያድል፣ ለረዳት የሌለው ሰብዓዊ ወኪልም የራሱን ጽድቅ የማይተመን ስጦታ እንዲያካፍል፣ ሥልጣን ሁሉ በእጆቹ ውስጥ ተሰጥቶታል። ይህ እግዚአብሔር ለዓለም እንዲሰጥ ያዘዘው መልእክት ነው። ይህም በታላቅ ድምፅ ሊሰበክ ያለበት፣ በብዙ መጠንም በመንፈሱ መፍሰስ የሚታጀብ የሦስተኛው መልእክት መልእክት ነው።” Testimonies to Ministers, 91.

“ለዚህ ዘመን የሚሆነው እውነት፣ የሦስተኛው መልእክት መልእክት፣ ወደ ታላቁ የመጨረሻ ፈተና እየቀረጠን ስንሄድ እየጨመረ በሚሄድ ኃይል ማለትም በታላቅ ድምፅ ሊታወጅ ይገባዋል።” The 1888 Materials, 1710.

“የፈተናው ጊዜ በቅርብ ላይ ነው፤ ምክንያቱም የሦስተኛው መልእክት ታላቅ ጩኸት ኃጢአትን የሚያስተርይ አዳኝ የሆነውን የክርስቶስን ጽድቅ በመገለጥ አስቀድሞ ጀምሮአል። ይህም ክብር ምድርን ሁሉ የሚሞላው የመልእክት ብርሃን መጀመሪያ ነው።” Selected Messages, መጽሐፍ 1, 362.

“የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። አንድ ኃይል መልእክት ከሰማይ ሊወርድ ነው፤ ምድርም ሁሉ በክብር ሊበራ ነው።” Review and Herald, April 21, 1891.